

L'abat Cassià a Manresa

CRÀ'NICA SOCIAL. Des que fou nomenat abat de Montserrat el 1966, Cassià M. Just va venir a la ciutat en diverses ocasions.

A la festa de la Llum de 1968 l'abat Cassià va venir acompanyat dels monjos Ignasi Cura, Esteve i Policarp Majoral, que condueix el Seat 850. És rebut a la plaça del Carme per les autoritats, amb l'alcalde Ramon Soldevila al capdavant, membres de la corporació Municipal, Masana i Puigbó, i de les juntes d'Aigües potables, de la Sèquia, i altres autoritats.

A la fotografia, conservada a l'arxiu Comarcal del Bages, es veu l'arribada del pare abat Cassià a Manresa el dia 21 de febrer de 1968. Saluda l'alcalde Ramon Soldevila i altres autoritats, com el tinent coronel en cap de la Guàrdia Civil, Sr. Simarro, i el comissari de Policia governativa Eustaquio Alonso, entre altres.

Cassià M. Just va fer la professió solemne l'any 1947 i ordenat prevere 27 d'agost de 1950. Cursà estudis superiors de música, cant gregorià i orgue a Roma i a París. Fou prior de l'abat Gabriel M. Brasó. La comunitat, per votació secreta dels monjos, l'escollí abat l'1 de desembre de 1966.

Des d'aleshores va venir a Manresa en diverses ocasions ?i sempre que li fou possible? a la nostra festa de la Llum. Els llaços que uneixen Montserrat i Manresa vénen de segles enrere; de sempre, vaja. Els manresans tenim la gran sort de poder contemplar la muntanya santa, "de llevant fins a ponent". Cada any, el dia 21 de febrer, cantem els seculars Goigs de la Misteriosa Llum amb la resposta o tornada popular "Aquella Llum resplendent, tan gentil, tan clara i pura, la Trinitat ens figura Misteri tan excel·lent". I alguna de les estrofes "Poc abans que fou migdia sent el temps clar i serè, / veren la llum que venia per rescat de nostre bé: /. De Montserrat certament, partí tan alta ventura, perquè la Verge procura sempre pel bé de la gent". Text i bellíssima melodia pròpia de la nostra ciutat, per bé que d'autor ignot: "Les campanes repicaven sens que ningú les tocàs, / els frares a Déu lloaven per tan extremíssim cas; aleshores em continent, la Llum de nostra ventura, isqué dalt per l'obertura, restant el poble content".

